

वटकाः, पुं, (वट एव । स्वार्थे कन् ।) भागः ।
इत्यमरः । २।६।८६ ॥ (वट + कृन् । विभार-
कर्त्तरि, नि ॥)

वटः, पुं, (वट इति । वटि ड एकचरे + अच् ।)
अवतोदाहः । खन्वः । कुन्तायुधः । इति
मेदिनी । डे, ८ ॥

वटारः, पुं, स्वगिकारजुः । कुकुरस्य लाङ्गूलम् ।
करीरकोषः । तालस्य पल्लवम् । पयोधरः । इति
मेदिनी । २, १८८ ॥ तत्र ओष्ठवकारादौ गणितो-
२यम् । किन्तु वटि ड एकचरे इत्यस्मात् अरच्-
प्रत्ययेन नियमत्वात् दन्त्यवकारादौ लिखितः ॥

वटालः, पुं, शूरयुद्धम् । नौका । खनिचम् । इति
मेदिनी हेमचन्द्रः ॥

व(व)टः, पुं, (वनते इति वन् सम्भक्तौ । वन् +
“अमन्तात् डः । ” उणा० १ । ११३ । इति
डः ।) अनादृतमेष्टः । तदुपमायः । दुश्कर्मा २
दिनयकः ३ शिपिविष्टः ४ । इति हेम-
चन्द्रः ॥

वटः, नि, (वनते इति । वन सम्भक्तौ । वन् +
“अमन्तात् डः । ” उणा० १।११३ । इति डः ।)
हस्तादिवर्जितः । इति मेदिनी । डे, २४ ॥
वैडे इति भाषा ॥

वट्टा, स्त्री, (वट्ट + टाप् ।) पाशुला । इति
मेदिनी । डे, २४ ॥

वट्, अ, (वातीति । वा + डति ।) सान्धम् ।
तत्पर्यायः । वा २ यथा ३ तथा ४ एव ५
एवम् ६ । इत्यमरः ॥

वट, अ, खेदः । अयुक्त्या । (यथा, श्रु-
न्तायाम् । प्रथमाङ्के ।

“क वत हरिकानां जीवितजातिलो-
कं च निश्चितनिपाता वज्रसाराः शरास्ते ॥”
सन्तोषः । विस्मयः । आमन्त्रणम् । इत्यमरः ।
३ । ३ । २४३ ॥

वत्सः, पुं, (अवतंसयति अवतंस्यतेनेन वेति ।
अव + तसि + अच् । घञ् वा । अवस्थालोपः ।)
कर्णपूरः । कर्णभूषणम् । श्रेखरः । शिरो-
भूषणम् । इति मेदिनी । से, ३७ ॥ (यथा,
गीतगोविन्दे । २ । २ ।

“चलितदगच्छलचक्षुलमौलिकपोलविलो-
वत्सम् ।

रासे हरिमिह विहितविलासं
सरति मनो मम हतपरिहासम् ॥”)

वतः, पुं, (वनतीति । वन् + “अखन् कृच्छ-
वृजः । ” उणा० १ । १२८ ॥ इत्यत्र वनतेस्तका-
रान्तादेशः । वतः इति काचिद्वृत्तिरित्यु-
ज्ज्वलदत्तोक्ता अखन् प्रत्ययेन साधुः ।) मुनि-
भेदः । इत्यादिभ्यः ॥

वत्, पुं, देवगदी । सत्यवाक् । पश्याः । अचि-
रोगः । इति संक्षिप्तसारोणादिवृत्तिः ॥

वतीका, स्त्री, (अवगतं तोकं अपत्यं यस्याः अव-
स्थालोपः । अवतीका । इत्यमरटीकायां
भरतः ॥

वत्सं, स्त्री, (वदतीति । वत्स्यत्तायां वाचि +
“वृत्तवद्विनिकमिकविभ्यः सः । ” उणा०
३ । ६२ । इति सः ।) वचः । इत्यमरः ॥

वत्सः, पुं, (वदतीति । वट् + “वृत्तवद्विनिकमि-
कविभ्यः सः । ” उणा० ३ । ६२ । इति सः ।)
वर्षः । गोशिशुः । बाहुर इति भाषा । तत्-
पर्यायः । श्रुतवृत्तिः २ तर्कः ३ । इति वैश्व-
वर्गे नानार्थे चामरः ॥ दोग्धा ४ दोषकः ५
दोषः ६ । इति शब्दरत्नावली ॥ रौहिण्यः ७
बाहुलेयः ८ तनुभः ९ । सद्योजातस्य तस्य
पर्यायः । तर्कः १ तर्कभः २ तनुभः ३
कचः ४ । इति जटाधरः ॥ पुत्रादिः । इति
मेदिनी । से, ११ ॥ वाह्रा इति भाषा । (यथा,
भागवते । ४ । ८ । ११ ।

“न वत्स ! वृषतेर्धन्यं भवानारोहमहति ।
न गृहीतो मया यत् त्वं कुञ्जावपि वृषाम्भज ॥”
दिवोदासपुत्रः । दुर्मानिवादीन्यस्य नामा-
न्तराणि । यथा, भागवते । ६ । १७ । ५—६ ।
“तत्पुत्रः केतुमालस्य यज्ञे भीमरथस्ततः ।
दिवोदासो दुर्मांस्तस्मात् प्रतर्हन् इति स्मृतः ॥
स एव शक्रजित् वत्स ऋतभञ्ज इतीरितः ।
तथा कुवलयाश्चेति प्रोक्तोऽणकादयस्ततः ॥”
देशभेदः । यथा, कथासरित्सागरे । ६ । ४ ।
“अस्ति वत्स इति ख्यातो देशो दर्पोपशान्तये ।
खर्गस्य निर्मितो घात्रा प्रतिमल्ल इव चितौ ॥”

वत्सकं, स्त्री, (वत्स + संज्ञायां इवार्थे वा कन् ।)
पुष्पकासीसम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ (विव-
रणस्य पुष्पकासीसशब्दे ज्ञातव्यम् ॥)

वत्सकः, पुं, (वत्स + कन् ।) कुटजः । इत्यमरः ॥
(अस्य पर्यायो यथा,—
“वृक्षकः श्रुतपर्यायो वत्सको गिरिमल्लिका ।
कुटजस्तु फलस्यैववच्चापि कलिङ्गकः ॥”
इति वैद्यकरत्नमौलायाम् ॥

तथान्यः पर्यायः ।
“कुटजः कुटजः कौटो वत्सको गिरिमल्लिका ।
कालिङ्गः श्रुतशाखो च मल्लिकापुष्प इत्यपि ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)
इन्द्रयवः । इति राजनिर्घण्टः ॥

वत्सकवीजं, स्त्री, (वत्सकस्य बीजम् ।) इन्द्र-
यवः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथा,—
“वीजं वत्सकवीजं च निम्बभूनिम्बमार्कवम् ।
चित्रकं रोहिणीं पाठां दार्जीमतिविधां
समाम् ॥”

इति वैद्यकचक्रपाणिनिसंयुक्ते च्वरातिसारे
योगाद्यचूर्णे ॥)

वत्सकामा, स्त्री, (वत्सं कामयते इति । कम् +
अच् । टाप् ।) वत्साभिजासिनी गौः । तत्-
पर्यायः । वत्सला २ । इति राजनिर्घण्टः ॥
पुत्रादिकामा स्त्री च ॥

वत्सतरः, पुं, (प्रथमवया वत्सः । “वत्सोऽन्धर्वमेभ्य-
श्चेति ॥” ५।३।६१ । इति ऋच् ।) प्राग्प्रदमनकाल-
गवः । दीयाने बाहुर इति भाषा । तत्पर्यायः ।

दम्भः २ । इत्यमरः । २ । ६ । ६२ ॥ दुर्दान्तः ३
गडिः ४ । इति राजनिर्घण्टः ॥

वत्सतरी, स्त्री, (वत्सतर + डीप् ।) दृष्टोत्तमो
दृष्टपत्नीलेन कल्पिता चिन्हायनी गौः । यथा,
काव्यायनसूत्रम् । पयस्विन्याः पुत्रो यथे च
रूपवान् स्यात् तमलङ्कृत्य यथमुखाश्चतस्रो
वत्सतयस्ताञ्चालङ्कृत्य एवं युवानं पतिं वो ददानि
तेन क्रीडन्तीश्चरथ प्रियेण मनः सापन्ननुषा
सुभगा रायस्योपेण समिधा मदेम इत्येतथैव
ऋचोत्तुङ्गेरन्ति । ऋगर्थस्तु हे वत्सतर्थो
वो युष्माकं एवं युवानं पतिं स्वामिनं ददानीत्युक्तं
प्रार्थयामि तेन दृष्टेण सह क्रीडन्तीः खिलन्य-
श्चरथ भ्रमथ हे वत्सतर्थो व्युमपि मानः
नास्तुखलविषया भविष्यथ किन्तु मया
व्यक्तयाः । वयं दृष्टस्य वत्सतरीणाञ्च त्यागेन
रायस्योपेण धनसङ्ग्रहा सापन्ननुषा सपन्नक-
थापकेन इवा अन्नं च सम्भदेम हृष्टा भवामः
सुभगा लोकस्य प्रिया इति सम्भदेम इति
भविष्यत्याभीष्टे वक्ष्यमान इति पाणिनिस्वर-
साङ्गविषयदर्शं वर्त्तमानः ॥ * ॥ वत्सतरीविश्ले-
षयति स्मृतिः ।

“अयतो लोहितापत्नीपार्श्वार्थां नीलपादरे ।
एतस्तु भवेत् कृष्णा दृष्टमस्य तु मोक्षये ॥”
तासां वयःप्रमाणं यथा,—

“चिन्हायनीभिर्धन्याभिः सुरूपाभिः सुशो-
भितः ।

सर्वोपकरणोपेतः सर्वशस्त्रचरो महान् ।
उत्सृष्टयो विधानेन श्रुतिस्मृतिनिर्दिष्टानात् ॥”
इति शुद्धितत्त्वे दृष्टोत्तमविचारः ॥

वत्सनाभः, पुं, (वत्सान् नभ्यति हिनक्षीति ।
नभ हिंसायाम् + “कर्मण्यण् । ” ३ । २ । १ ।
इत्यण् ।) विषदृष्टविशेषः । इत्यमरः । १।८।११ ॥
स तु स्थावरविषभेदः । प्रायो वत्सान् नभ्यति
हिनक्षि वत्सनाभः गन्ध ग हिंसे टात् वन्निति
यन् । वत्सस्य नाभिरिव वत्सनाभः गन्धः अनित-
श्चेति न वृद्धिः । अयं सिन्धुवारपन्नसङ्ग्रहपन्नः ।
इति भारतः ॥ * ॥ (यथा, हरिवंशे । २२३ ।
६५ ।

“वरुणा वत्सनाभाश्च पनसाञ्चन्दनेः सह ॥)
तत्पर्यायः । अष्टतम् २ विषम् ३ उग्रम् ४
महौघम् ५ गरलम् ६ मारणम् ७ नागः ८
सौकिकम् ९ प्राणहारकम् १० स्थावरादि ११ ।
अस्य गुणाः । अतिमधुरत्वम् । उष्णत्वम् ।
वातकफकृच्छरकृस्निघातनाशित्वम् । पित्त-
सन्तापकारकत्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥ * ॥
अस्य स्वरूपनिरूपणं यथा ।

“सिन्धुवारसङ्क्रान्तौ वत्सनाभ्यास्तिसृषा ।
यत्पार्श्वेन तरोर्बुद्धिर्वत्सनाभः स भाषितः ॥”
तस्य सामान्यगुणा यथा ।

“विषं प्राणहरं प्रोक्तं यवायि च विकसि च ।
आग्नेयं वातकफहृद्योगवाहि मदावहम् ॥”
अवायि सकलकाययापनपूर्वकपाकगमनशीलम् ।